

POUTNÍK

ROČNÍK XVII

VÁNOCE 2013 - LEDEN 2014

VÁNOČNÍ DAR

Právě jsem se vrátila z Londýna. Celé město již bylo svátečně vyzdobené ... letiště, ulice, obchody. Všude bylo plno světla, barev, girland a zvoucích výkladních skříní V televizi se téměř denně hovoří o tom, kolik se utratí za dárky a co se bude letos nejvíce prodávat. i když obchodníci budou chtít prodat především luxusnější zboží, půjde určitě o praktičtější věci (vzhledem k tomu, že lidé mají méně peněz). Lidé si asi neodepřou spotřební elektroniku, ale na prvním místě budou jistě hračky (vždyť o Vánocích jde především o děti). Snad se nebude šetřit ani na tom, co se dá na vánoční stůl.

Směs upřímnosti a marnivosti, přání si užívat, ale také touha po pravých vztazích, po rodině. Pokušení rozhazovat, ale i chuť se s někým rozdělit; touha po pravé radosti, ale i po té předstírané. Takové jsou Vánoce v této společnosti, která žije nad své možnosti a nadále tvrdohlavě věří, že její štěstí spočívá v hojnosti.

Poselství Vánoc je stále stejné a zní s naléhavostí a vytrvalostí, i když nedělá hluk. Vždy je zde někdo, kdo bude malým i velkým vyprávět, že Vánoce znamenají "dar Boží lásky lidstvu v Ježíši", dítěti narozeném z Marie v chudobě betlémské jeskyně. Je to výjimečný dar, lásky jeho dětem.

Z této nuzné jeskyně vyzařuje pro nás všechny smysl našeho života...: lásku, soucit a dobrotu projevovat tím, že budeme dávat. Dávat nejen věci, ale také sebe, být sami darem- jednoduše a prostě v radosti, s úsměvem, pozváním, slovem, chvílí prožitou společně.

Dary, které nestojí peníze, ale úsilí (proto jsou cennější), předpokládají vyjít ze svého já, abychom mohli jít k druhému. Tak jako se Slovo vzdalo svého božství, aby se stalo člověkem a přišlo přebývat mezi nás a s námi; stalo se jedním z nás, aby nám řeklo slovy a svým životem, že jsme děti jednoho Otce, a ne sirotci, že jsme svobodní a ne otroci.

Ať se města oblečou do světla a ať jsou domy plné svátečního ruchu. Ať se kostely naplní lidmi, ať znovu zní písně a hlas zvonů, protože se narodil Emanuel, Bůh s námi.

Vera Araújo

VÁNOCE PŘED 50 LETY

Maruško, jak jsi prožívala vánoce, když jsi byla malá? Určitě to mělo své kouzlo. „Já na vánoční svátky dříve moc nevzpomínám. Myslím, že dnešní děti je mají hezčí. Tenkrát na štědrý den chodili rodiče ještě do práce a mi děti do školy. Byl to normální pracovní den. Je pravda, že se končilo v poledne. I tak to byl neskutečný shon. Štěstí bylo, že nás nezdržovala televize a u koledí, které se linuly z radia, se dalo pracovat. V duši jsme měli většinou uklizeno, tak ještě honem všechno douklidit doma. U nás se vždycky uklízelo důkladně. Všude všechno vysmýčeno i ve skříních, kuchyni každý šuplík. I kytky museli mít omyté listy. Na závěr jsme se šli umýt my a maminka zatím připravovala kapra, tatínek pomáhal s bramborovým salátem. Všichni jsme byli zaměstnáni. Ještě před večeří musela být nakrmena všechna domácí zvířata. Konečně bylo vše připraveno a mi jsme zasedli k svátečně prostřenému stolu. Maminka nalila rybí polévku, která u nás nikdy nechyběla. Na večeří jsme se už moc těšili, protože jsme celý den drželi přísný půst. Tatínek nás vyzval, abychom se pomodlili. Při modlitbě jsme stáli a modlili se nahlas. Sváteční modlitba byla o něco kratší, jelikož jsme se nemohli dočkat, až půjdeme ke stromečku a podíváme se, zda už u nás byl Ježíšek. U stromečku jsme nejprve zpívali koledy, potom se rozdělovali dárky. Pokud jsme dostali něco z oblečení ihned jsme vše vyzkoušeli a pokud se to dalo už jsme v novém zůstali, abychom se mohli pochlubit, co jsme dostali. Večer jsme ještě zašli k dědovi, tetě. Po návštěvě jsme společně vyšli na půlnoční do sousední vesnice. Od nás to trvalo asi hodinu. Cestou se přidávali další a tak nás šla celá tlupa. Děti se shlukly ve předu a rodiče šli za námi. Šli jsme přes celou silnici. Auta, tenkrát nejezdila. A tak jsme vyprávěli své zážitky, a co jsme všechno dostali. Většinou to byla docela zábava. Půlnoční bývala krásná, hřměl celý kostel. Přes všechno úsilí se nám občas podařilo i usnout. Mše trvala více než hodinu a půl. Po mši jsme spěchali domů, abychom se trochu prohráli. Nejkrásnější byli vánoce na sněhu. Cestou domů jsme vyváděli, honili se a házeli pošky. Starší děvčata klepala bezem a říkala: „Klepu, klepu bez, ozvi se mi pes, kde můj milý dnes. Ozvalo-li se štěkání, měli jsme ze starších děvčat legraci a vybírali jim mládence. Ještě než jsme zalehli, strčili jsme nohy do lavoru s horkou vodou, abychom se alespoň trochu ohřáli. I tak se stávalo, že jsme potom nemohli ani usnout, jak jsme byli z kostela prokřehlí. Do postele jsme se dostali až ke třetí hodině.“

Každý prožíváme svátky jinak. Jsme ovlivněni mnoha okolnostmi. Myslím, že záleží hlavně na každém z nás. Snažme se být spokojeni a šířme radost, klid a pokoj kolem nás. Je to totiž nakažlivé.

DEN BIBLE

V sobotu 30. 11. 2013 se uskutečnil v čermenské Orlovně již čtvrtý ročník Dne Bible, tentokrát s podtitulem *Bible v obrazech mistrů, mistři v obrazech Bible*. U zrodu tohoto podtitulu se nachází paní Hrubantová, neboť mi minulý ročník věnovala obrázek páně Chagala (Mosche Segal, židovský bělorusko-francouzský malíř) který mě nasměřoval k neodolatelným mistrům výtvarného, ale i literárního, hudebního či architekturu se zabývajícího světa. Téma se zdálo tak jednoduše zpracovatelné – vyberu ty nejlepší z nejlepších, kteří se nechali oslovit Písmem a upozorním na ně. Hm, jasné, že? Jenže...

Jenže jak jsem si jich začala více všímat, shromažďovat informace a materiály, došlo mi, jak nabubřele jsem si určila téma. Cožpak je možné nějak obsáhnout dějiny tak rozsáhlé a tak naplněné mistry – ať už známých zvučných jmen či těch bezejmenných, za které mluví jejich dílo, ale o jejichž životě nevíme vůbec nic? Vždyť materiálů by bylo na desítky orloven a jak vybrat ty, kteří jsou *nej*, když *nej* jich jsou stovky???

Tímto se tedy omlouvám vám, účastníkům, za nedokonalé zpracování, i mistrům, kteří mi *zůstali ležet* v hlavě, srdci i PC..., a děkuji těm, kteří se mnou toto krásné břímě nesli – dětem, vytvářejícím obrazy a jejich velitelům - otci Josefovi a sestře Ludmile, všem, kteří se nějak účastnili a pomohli tak pootevřít dveře světa umění, ať už službou na jednotlivých zastaveních, či těm, kteří se naučili roli, aby mohli doprovázet Zachea na jeho cestě za Pánem...

A co se tedy dělo?

Den Bible byl zahájen příběhem celníka Zachea. Poté se diváci mohli vydat po připravených zastaveních.

Ve stínu obrazů a životopisů některých mistrů výtvarného umění se nacházelo zastavení první. Čtyři schématické obrazy vyprávěly příběh Izáka. Ten, kdo chtěl naplnit smysl tohoto zastavení si vylosoval barvu a tvar, kterým domaloval část obrazu. Jeho volbou bylo místo, které na obraze vymaluje. Toto zastavení mělo pomoci k uvědomění si, že některé věci jsou nám dané, jiné jsou naší volbou. Tomu, co je nám dané dáváme naplnění volbou. Je důležité najít své místo (nejen na obraze) a to naplnit tak, jak nejlépe umíme...

Další možností jak se zapojit do dění bylo najít v obrazech to, co mají vyjadřovat. Tedy obrazy beze jména pojmenovat. Znamená to ponořit se, přemýšlet, hledat..., snad si uvědomit, jak na nás obrazy působí, jakým obrazům dovolíme ovlivňovat naše myšlení.

Pod notičkami a notami, kterým vévodily Biblické písně či spirituál a gospel, jsme měli možnost naslouchat hudbě (nejen) barokních mistrů, znějící sálem. Cílem bylo najít v ní i v sobě rytmus a případně se přidat, stát se součástí hudby, uvědomit si, že jsme hudbě trochu podobní. Vždyť jako jedinec můžeme být nástrojem či hlasem, což není málo, ale společně vytváříme symfonii a je důležité, aby žádný hlas či zvuk, žádný nástroj nezanikl, ale našel své místo v celku – a aby s celkem ladil, dotvářel ho svou jedinečností. To znamená, že se nechá vést Tím, kdo hudbě rozumí, Tím, kdo rozumí i jednotlivému hlasu, zvuku, nástroji a ví, kde a jak ho nechat znít.

Katedrála Notre-Dame čekala na dalším zastavení na dostavění do úplné podoby a kdo chtěl raději zpodobnit část míst pobývání Ježíše, mohl si vystříhnout a složit nějaký ten izraelský domek. Byzantské stavby poukazující na spojení mezi člověkem a Bohem si mohli namalovat na zastavení dalším, a to buď v podobě malby chrámu, či praktickým vyzkoušením smyslu jejich půdorysu... To vše v blízkosti takových veličin, jakými bezesporu byli Bernini či Boromini, a mnohých dalších stavitelů a architektů objektů, které měly a mají sloužit oslavě Boha.

Suchý strom, který se přičiněním účastníků zazelenal, nebyl dílem zázraku, jen nám měl připomenout naše mistrovství, plody naší práce. Ať to je umění lézt po stromě nebo udělat kotoul, je to něco, co umíme – tedy *umění*, a jestliže jsme mistrovským dílem Božím, což jsme, odlesk tohoto mistrovství se projevuje v každodenních věcech a jsme tedy svědky každodenního mistrovství nás samých i našich bližních.

Hebrejská slova psaná do hlíny mluví sama za sebe. Protože první člověk byl z *hlíny vzat*, máme k hlíně blízko. Je to něco, na čem a z čeho se dá stavět, hlína je předpoklad i základ úrody, je prostorem a svědkem našeho života a zároveň upozorňuje na jeho rytmus, protože vydá plody v určený čas, v určený čas odpočívá...

Text, rozstříhaný na části, byl skládán dvěma způsoby. Někteří se snažili složit ho tak, jak původně zněl a tedy najít slovosled původního autora, jiní použili jednotlivá slova jen jako stavební kameny pro vyjádření svých myšlenek. Oba způsoby byly správně - vždyť slova jsou jako obrazy a je jen na uvážení jednotlivce, bude-li pořizovat kopie mistrů či vytvoří originály (nebo obojí?:-))...

Nalézání dvojic písmen pomocí pexesa tak uzavíralo část literární a účastníci se tak mohli ujistit, že nikdo není sám, vždy je tu někdo – tedy Někdo, kdo je s ním.

Po tolikeré vydané energii bylo možné odebrat se do centra a středu sálu, kde čekalo občerstvení chalou a charošetem (hlínou:-)) Tím jsme všichni získali novou sílu k dalšímu hledání mistrovství Bible, mistrů, žijících ve své blízkosti i mistrovství dané nám osobně Mistrem všech mistrů...

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2014

Tisková zpráva ze dne 15. 11. 2013.

V prvních lednových dnech proběhne v našich obcích a městech tradiční Tříkrálová sbírka. Už poctřinácté navštíví naše domácnosti tři králové s přáním štěstí, zdraví a pokoje. Všem občanům dají také možnost prostřednictvím organizací Charit přispět potřebným.

Tříkrálová sbírka, kterou Oblastní charita Ústí nad Orlicí organizuje v orlickoústeckém regionu patří k největším v celé královéhradecké diecézi. To je možné jen díky stovkám obětavých dobrovolníků, kteří se sbírkou pomáhají v místě svého bydliště. Sbírká si získala důvěru lidí a díky ní se Oblastní charitě daří podporovat některé služby.

VE SBÍRCE ZA ROK 2013 vybralo v našem regionu 458 skupinek celkem 1.943.681,- Kč. 65 % z výtěžku zůstává Oblastní charitě a tato částka byla použita v souladu se záměry, např. na zajištění činnosti služby „Šance pro rodinu“ – sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi, na zajištění domácí hospicové péče nebo stavební úpravy Centra pod střechou v Letohradě.

ZÁMĚRY POUŽITÍ TS 2014 jsou tyto:

Občanská poradna - rozšíření služby (provozní doby)

Sociální rehabilitace Lanškroun

Nízkoprahové zařízení pro lidi bez domova Lanškroun – zajištění služby

Centrum pod střechou Letohrad – technické úpravy

„Šance pro rodinu“ – zajištění služby

Charitní ošetrovatelská služba, domácí hospicová péče – úprava suterénních prostor (zázemí)

Rodinné centrum Kopretina Sloupnice – zajištění služby

Fond na rozvoj stávajících projektů

Přímá pomoc

Pomoc do Indie (domky pro chudé)

Každá skupinka koledníků Tříkrálové sbírky má u sebe zapečetěnou pokladničku se znakem Charity ČR, průkaz vedoucího skupinky, na kterém je číslo shodné s číslem pokladničky, a občanský průkaz, kterým se v případě potřeby prokazuje.

Podporou charitních služeb pomáhá Tříkrálová sbírka konkrétním lidem. Nabízíme vám **PŘÍBĚHY** některých z nich:

Paní Kateřina: „Dokážu se postarat o malé dítě“

Sociální pracovnice služby „Šance pro rodinu“ chodí do 17 rodin na orlickoústecku. Jednou z nich je paní Kateřina z Ústí nad Orlicí, která má diagnostikovanou psychotypální poruchu osobnosti, a je proto v invalidním důchodu. Nemoc se projevuje např. poruchami myšlení, sociální izolací nebo nepřiměřenými reakcemi. Po svatbě se Kateřině narodilo miminko a z obavy, zda zvládne péči o dítě, se dostala ke službě „Šance pro rodinu“. Pracovnice služby k ní docházejí a poskytují podporu v péči o malého Dominika, připravují ji na různé neočekávané situace tak, aby je pak mohla sama bezpečně zvládnout, vyjadřují ocenění její snahy. A práce se daří. Sama klientka k tomu říká: „Starat se o malé dítě je náročné, ale mám radost, že to zvládám. Postupně se mi daří dělat věci, na které nemůžu být dopředu připravená. Třeba jsem si myslela, že přebalím a nakojím syna a pak si budu něco dělat sama, ale ono to tak nejde, protože přebalím, nakojím a pak dítě brečí a já si nemůžu jít nic dělat. Nezbyvá mně nic jiného, než to přijmout a v tom mi hodně pomáhá právě Charita. Pro mě je hlavní ujištění, že dělám věci správně, a že si můžu s někým promluvit o tom, co mě tíží,“ uzavírá paní Kateřina. Prožívá teď po boku manžela pěkné chvílky s malým synkem. Není to idylka, jak by se mohlo zdát. Za tím vším je totiž mnoho práce, trápení, depresí, trvalé braní léků všudypřítomná možnost ataku nemoci, a také roky trpělivosti a dobré vůle lidí, kteří klientce kdy pomohli. Jedním z těch, kdo jsou jí nyní v životě nablízku, jsou i pracovníci „Šance pro rodinu“ z Oblastní charity Ústí n.O., jejíž činnost byla podpořena z Tříkrálové sbírky 2013.

Paní Marie: „Stiskli jsme si ruku a maminka zemřela“

Paní Marie z Ústí n.O. se starala o svoji 78 letou maminku, která umírala na rakovinu. Půl roku k ní do bytu dojížděly 2x denně sestry z charitní domácí hospicové péče, která je částečně zajišťována z Tříkrálové sbírky, a pomáhaly s ošetřováním maminky.

Paní Marie vypráví o zkušenosti s hospicovou péčí: „Sestřičky ráno přišly, zkontrolovaly potřebné funkce, umyly mamku, daly injekci, bandážovaly nohy. Vždycky přišly v určený čas, s úsměvem, pohladily ji, byly přirozené, laskavé a dokázaly potěšit. Maminka slyšela vlídné slovo a brala je jako své přítelkyně. V závěru byly k dispozici i v noci. Ztrátu nejbližších jsem už pocítila - zemřely mi dvě malé děti. Přesto jsem ale měla obavy, jaké to bude, až zemře mamka? V tomto mi pomohla sestřička Kaplanová, protože nás upozornila, že se blíží konec a pokud chceme mamince poděkovat za život, ať to uděláme teď. Mě by to ani nenapadlo říkat, protože jsme nebyli zvyklí projevovat si city. Je to zvláštní, když vidíte blízkého člověka, který ještě dýchá, ale víte, že umírá. Zavolala jsem bratry, ať přijedou, že mamka odchází. Ještě jsem jí šeptala: „Mami, počkej ještě, přijedou bráchové...“ Bratři přijeli, rozloučili jsme se s ní, pohladili ji a poděkovali za život. Stiskli jsme si ruku a maminka zemřela. Sestřičky po smrti ještě maminku umyly a připravily tělo k odvozu - za to jsem jim byla moc vděčná. Jsem moc ráda, že jsme se s maminkou mohli v klidu rozloučit, dokud ještě dýchala. Jen díky službě domácí hospicové péče jsme ji mohli mít doma, sama

bych to nezvládla. Sestřičky dělají svou práci naprosto profesionálně a přirozeně. Jsem ráda, že jsme to vše prožili, že můžeme v sobě mít pocit klidu. Hodně nás to vše obohatilo,“ uzavírá paní Marie.

Paní Lenka: „*S novými dveřmi se tak nebojím*“

Vedle podpory charitních služeb je část sbírky každoročně použita jako přímá pomoc lidem, kteří se ocitli v akutní nouzi. Vypráví o tom příběh paní Lenky:

Paní Rollerové z Kunvaldu před rokem vykradli dům a do týdne její manžel spáchal sebevraždu. Zůstala sama se třemi dětmi. Sama na vzpomínky. Sama na otázku: „Proč?“ I děti na to vše zůstaly samy - přestože mají starostlivou a nesmírně statečnou maminku.

„Náš dům rozhodně není honosný, ale bydlíme na samotě, proto si nás asi vytipovali. Vykradli nás profesionálové - kriminalisté těžko hledali jakékoliv stopy, ačkoliv bylo nasněženo. Manžel byl hajný, já pracuji ve škole jako kuchařka. Na všechno, co máme, jsme dlouho a těžko šetřili. Když jsme vykrmili jalovici nebo býka, koupili jsme si televizi, foťák nebo nářadí do dílny. Za sázení stromků v lese jsem si koupila kolo. Za vším, co jsme měli, byla spousta dřiny a práce. A to všechno nám ukradli. Mám velký pocit nespravedlnosti – vzali všechno i dětem z pokojíčku. Našemu 7letému Vojtíškovi sebrali pokladničku, kam si šetřil peníze, za které si chtěl koupit traktor na dálkové ovládání.

Policie nakonec ty lidi dopadla. V protokolu bylo napsáno, že měli zbraně, které neváhali použít, takže jsem byla ráda, že nikdo nebyl v té době doma.

Někdy si říkám, že už to je dobré. Jsem založením veselý člověk a mezi lidmi se cítím dobře. Ale doma to na mě padne. Před spaním se mi vše promítá jako film, nemůžu spát, bolí mě hlava. Víím, že na tom jsou lidé ještě hůř, ale je to tak moc těžké... Děti byly ze všeho také v šoku a vyrovnávaly se s tím každé podle své povahy. Některé se trápí samo v sobě, někdo měl potíže ve škole, ale díky pomoci učitelů se snad vše spravilo. Vojta stále hledá tátu, nemá si s kým povídat o traktorech. Všem nám moc chybí...“

Paní Lenka splácí dům, který potřebuje řadu různých oprav. Aby si přivydělala, chodí vypomáhat do lesa. A nad vodou ji drží starost o děti: „Ještě že mám děti, musím s nimi mluvit, reagovat na jejich starosti a potřeby...“ Oblastní charita poskytla paní Rollerové finanční příspěvek z Tříkrálové sbírky na zakoupení bezpečnostních dveří. Původní nové modřínové dveře zloději vyvrátili a zničili. „Víte, když jsem sama doma, tak se tady bojím, ale s těmi dveřmi je to lepší... A Charitě jsem moc vděčná za pomoc, hodně lidí mi pomáhá, nestačím ani všem poděkovat,“ uzavírá paní Lenka. Některé lidské osudy vypovídají o síle konkrétních lidí a učí nás vážit si všedních věcí.

Každý, kdo přispěje do Tříkrálové sbírky, může prostřednictvím Charity pomáhat.

Bližší informace naleznete na webu www.uo.charita.cz nebo v časopise Charitní aktuality, který budou roznášet koledníci.

Iva Marková, Oblastní charita Ústí nad Orlicí, Na Kopečku 356, Letohrad
Tel. 734 769 713, markova.iva@orlicko.cz

BISKUP 1. LEDNA ZASVĚTÍ DIECÉZI PANNĚ MARIÍ

Velká slavnost 1. ledna 2014 v Katedrále Sv. Ducha v Hradci Králové naváže na zasvěcení světa Neposkvrněnému Srdci Panny Marie papežem Františkem...

Panně Marii dal Bůh v dějinách spásy zvláštní poslání, které neskončilo její smrtí a nanebevzetím. Podle učení církve je její úloha v církvi „neoddělitelná od jejího spojení s Kristem a přímo z něj vyplývá“ (KKC 964). Je v církvi vzývána jako „přímlyvkyně, pomocnice, ochránkyně a prostřednice“ (LG 62).

Zásvětné modlitby jsou jednak formou intenzivní přímlyvné modlitby s prosbou o zvláštní ochranu, jednak je s pojmem zasvěcení také spojována představa, že něco bylo vyňato z profánního užívání a bylo vyhrazeno pro Boha, tedy v tomto případě Bohu skrze Pannu Marii.

Tímto způsobem také za posledních 70 let tři papežové při různých příležitostech uskutečnili zasvěcení světa Neposkvrněnému srdci Panny Marie.

Zasvěcení Panně Marii je velikou pomocí pro náš život s Bohem a ochranou před zlem. Vždyť Matka Boží, sama uchráněna od jakékoliv poskvrny hříchu, stojí od samého počátku svého života plně na straně Boží, a tím tedy také v přímém nepřátelství vůči satanovi. Tak to vyjádřil i Jan Pavel II. ve své encyklice o Panně Marii Redemptoris Mater: „Je postavena do samého středu onoho nepřátelství“ (čl. 11). Tímto zasvěcením také pokorně uznáváme, že jsme lidé slabí a že jsme vděční Bohu za prostředky, kterými nám On sám pomáhá na naší životní cestě.

Když se Ježíš - Boží Slovo - stal člověkem, zcela se přizpůsobil tomu, jak žili lidé; byl dítětem a synem, mužem, dělníkem. Ukázal však lidem jiný život, jakým žil ve svém nebeském domově, a chtěl, aby lidé i věci našli nový řád, zákon nebe - a tím je láska.

z knihy CH. L. Vánoce

AHOJ DĚTI!

Věřím, že váš adventní obrázek je téměř hotov, tedy vybarven, protože dnešní neděle je již čtvrtá adventní a my rozsvítíme na věnci poslední svíčku.

Vánoce stojí přede dveřmi. Doufám, že jste také pamatovaly na ostatní děti s modlitbou, jak jsme si to na začátku adventu říkali.

Na obrázku nám zářila zvláštní hvězda, kterou pastýři sledovali, ale chyběl tu anděl. Chyběl záměrně, protože přichází až teď. Tuto scénu nám překrásně líčí v evangeliu sv. Lukáš (Lk 2,8-14):

V té krajině nocovali pod širým nebem pastýři a střídali se na hlídce u svého stáda. Najednou u nich stál anděl Páně a sláva Páně se kolem nich rozzářila a padla na ně velká bázeň. Anděl jim řekl:

„Nebojte se!

Zvěstuji vám velikou radost, radost pro všechny lid: V městě Davidově se vám dnes narodil Spasitel – to je Kristus Pán. To bude pro vás znamením: Naleznete děťátko zavinité do plének a položené v jeslích.“

A náhle bylo s andělem celé množství nebeských zástupů a takto chválili Boha:

„Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem, v kterých má Bůh zalíbení!“

Pastýři byli vylekaní, plni údivu a bázně, ale nemeškali a chvatně se vypravili do Betléma. A tam ... našli Marii, Josefa a děťátko položené v jeslích ... Do celého kraje se rozlévala radost a pokoj.

Váš dnešní úkol bude velmi jednoduchý – pouze vybarvit obrázek anděla a svaté rodiny. Kdo bude chtít, může anděla vystříhnout a nalepit do adventního obrázku k pastýřům.

Přeji vám radostné a požehnané Vánoce.

(Otazníček)

Pro starší:

Zatímco konec liturgického roku není provázen hlučnými oslavami, konec roku kalendářního je „slyšet“ velmi. Jsme zvyklí poslední den v roce nazývat silvestrem. Je to vlastně tak trochu zvláštní a ojedinělé, kdy snad všichni automaticky používají pojmenování dne podle světce, jehož jméno uvádí kalendář. Takže, co nás napadne při vyslovení jména

Silvestr? Pokud opravdu jen datum 31. 12., pak možná poslouží k rozšíření obzoru vašich znalostí pár zajímavých informací.

Sv. Silvestr I.:

- byl 33. papežem katolické církve a jeho pontifikát trval do 31. 12. 335
- za jeho pontifikátu došlo k upevnění postavení katolické církve ve světě
- byl 8. nejdéle vládnoucí papež, na Sv. Stolci se udržel necelých 22 let (21 let 11 měsíců)
- pocházel z Říma, datum narození není jisté
- za císaře Diokleciána v době pronásledování křesťanů se podle legendy ukrýval v lesích kousek od Říma, odtud pak pochází jméno Silvestr (to si vybral po zvolení římským biskupem (papežem)), jeho základem je lat. slovo silva (les)
- dále legenda praví, že Silvestr I. vyléčil z lepry a následně pokřtil římského císaře Konstantina Velikého, který mu z vděčnosti daroval pozemek, na kterém se nyní nachází stát Vatikán
- papež Silvestr provedl úpravu bohoslužeb a vydal mnoho liturgických nařízení
- podle tradice právě on zavedl slavení neděle jako Den Páně
- za jeho pontifikátu došlo k definitivní proměně pohanského Říma na křesťanský
- s pomocí císaře byly v Římě postaveny 4 slavné baziliky: Sv. Jana v --1--, Sv. Petra ve --2--, Sv. Pavla za --3-- a Sv. Vavřince za --3--
- nad katakombami Sv. Priscilly nechal zbudovat kostel, ve kterém byl pak sám pohřben

V obrázku ohňostroje hledejte písmena a pokuste se z nich složit slova, která vám prozradí, kde se nacházejí jednotlivé baziliky.

A teď už zbývá jen připojit přání krásných, radostně prožitých Vánoc a požehnaný celý příští rok.

(podle internetu), (EJ)

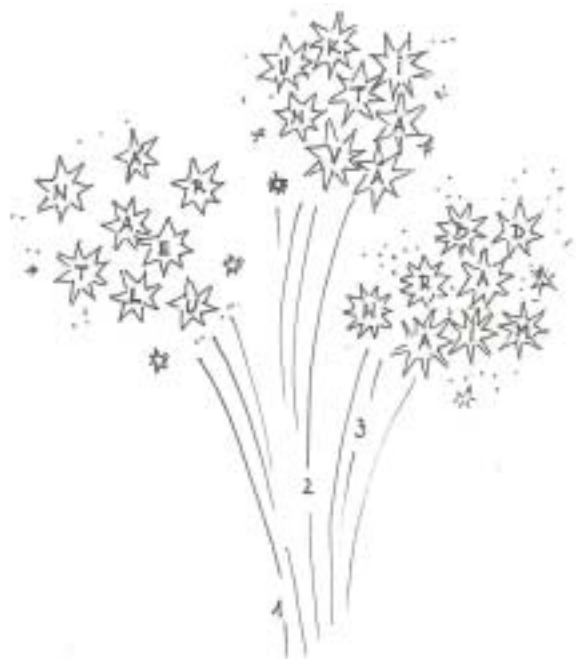
Řešení z minulého Poutníka: Sv. Barbora bývá vyobrazována s: křížem, pavím perem, mečem, kalichem s hostií, věží.

MILÍ ČTENÁŘI POUTNÍKA,

blíží se Vánoce, které nám ukazují velikou lásku Boha k člověku. Ta se projevila tím, že nám poslal to nejdražší, co měl, svého Syna. Vidíme tak, jak velikou hodnotu máme v Jeho očích.

Dát to nejlepší, neschovat si to pro sebe, je projev lásky, která nehledá jen svůj prospěch a nemyslí jen a jen na sebe... Právě o Vánocích se snažíme více než jindy napodobovat toto dávání, tuto lásku. Sami jsme od Pána obdrželi mnoho. Vděčnost Jemu samému vyjádříme nejlépe tím, že Ho budeme napodobovat. Ne vždy to bude lehké, ale tento způsob jednání je tou nejlepší cestou, po které se jako křesťané můžeme vydat...

Přeji vám stále nové nadšení a potřebnou odvahu kráčet tímto směrem. Pěkné Vánoce.

o. Josef

Když vám pokyne láska, následujte ji,
i když jsou její cesty tvrdé a strmé.
A ovanou-li vás její křídla, vzdejte se jí,
i když vás může zranit meč,
skrytý mezi jejími perutěmi.
A když k vám promluví, uvěřte v ni,
i když její hlas může rozmetat vaše sny jako severák,
pustošící zahradu.

Neboť láska vás nejen korunuje,
ale také přibíjí na kříž.
Láska vám dává růst,
láska však u vás dělá také průklest.
Neboť jak vystupuje k vašemu vrcholu
a laská vaše nejněžnější větévky,
chvějící se v slunci,
tak také sestupuje k vašim kořenům, Inoucím k zemi
a otřásá jimi.

Svazuje vás jako snopy obilí.
Vymlacuje vás, aby vás obnažila.
Prosívá vás, aby vás zbavila plev.
Vymílá vás do běla.
Hněte vás, dokud nezvláchníte.

A pak vás postoupí svému svatému ohni,
abyste se stali svatým chlebem
pro svatou hostinu Boha.

(z knihy Prorok – od libanonského malíře, básníka a spisovatele Chalíla Džibrána)

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA:**Byla pokřtěna a stala se členkou Kristovy církve:**

v Dolní Čermné

14. 12. 2013

Štěpánka Marešová

z Dolní Čermné

*Rodičům malé Štěpánky blahopřeji a vyprošuji všechny potřebné dary od Pána pro křesťanskou výchovu všech jejich dětí.**otec Josef***KULTURNÍ KALENDÁŘ**

Pá 27. 12. – 12:00 hod.	Tradiční zpívání koled v kostele na Mariánské Hoře Pořádá Klub českých turistů	
Pá 27. 12. – 16:00 hod.	Vánoční koncert v kostele sv. Jiří v Dolní Čermné Pěvecký sbor Gymnázia Lanškroun pod vedením Mgr. Dany Moravcové a Mgr. Jaroslavy Havlíčkové a děti z Dolní Čermné	
		
So 4. 1. – 13.13 hod.	Výstup na Mariánskou Horu Sraz u Malova mostu – nutná výbava pro vysokohorský výstup	
Čt 9. 1. – 18.00 hod.	Hra s jesličkami – ZUŠ Lanškroun Orlovna v Dolní Čermné	
So 25. 1. – 14.00 hod.	Dětský karneval Orlovna v Dolní Čermné	
So 1. 2. – 20.00 hod.	Maškarní ples Orlovna v Dolní Čermné	

SLUŽBA LEKTORSKÁ:

Leden 2014				Únor 2014			
St 1. 1.	Nový rok, Slavnost Matky Boží Panny Marie	7.30	Marešovi 172	Ne 2. 2.	4. neděle v mezidobí	7.30	Venclovi 288
		10.30	Kunertovi 300			10.30	Klekarovi ml 292
Ne 5. 1.	Neděle po Narození Páně	7.30	Málkovi 77 HČ	Ne 9. 2.	5. neděle v mezidobí	7.30	Marešovi 408
		10.30	Marešovi 410			7.30	Filipovi 67
Ne 12. 1.	Svátek křtu Páně	7.30	Moravcovi 267	Ne 16. 2.	6. neděle v mezidobí	10.30	Jansovi 65
		10.30	Marešovi 271			7.30	Vránovi 18
Ne 19. 1.	2. neděle v mezidobí	7.30	Macháčkovi 55	Ne 23. 2.	7. neděle v mezidobí		
		10.30	Pecháčkovi 53				
Ne 26. 1.	3. neděle v mezidobí	7.30	Řehákovi 283				

Příležitost ke svátosti smíření:

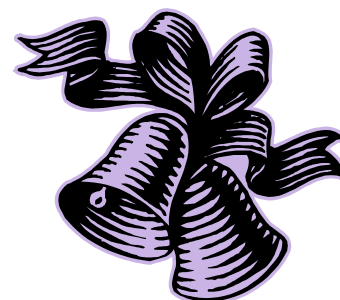
V Dolní Čermné ve všedních dnech (také v pátek 3. ledna) a v neděli ráno 30 minut před začátkem mše svaté.

Návštěva starších a nemocných farníků:

Ve středu 8. ledna ve Verměřovicích, ve čtvrtek 9. ledna a v pátek 10. ledna v Dolní a Horní Čermné.

Žehnání domů a bytů:

V naší farnosti se uskuteční od pátku 3. ledna do neděle 12. ledna 2014 podle časového rozvrhu, do kterého se můžete ještě během svátků zapisovat. Archy k zapsání jsou připraveny v našich kostelích.

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

4. neděle adventní
22. prosince 2013
52. týden/2013 a
1. týden/2014

BOHOSLUŽBY V NAŠÍ FARNOSTI O VÁNOCÍCH:

Pondělí – 23. prosince Úterý – 24. prosince 	po 4. neděli adventní Stědřý den 	7:30 16:00 24:00	mše sv. v Dolní Čermné mše sv. ve Verměřovicích - za Gabriela Macana <i>Mše sv. z vigilie Narození Páně, určena pro všechny, kteří se nemohou zúčastnit půlnoční mše sv., především pro děti. Koledy budeme zpívat za doprovodu rytmické hudby.</i> půlnoční mše sv. v Dolní Čermné – V podání místního chrámového sboru zazní „Česká mše vánoční“ J. J. Ryby. - za dar uzdravení pro nemocného bratra
Středa - 25. prosince	Slavnost NAROZENÍ PÁNĚ Hod Boží Vánoční <i>Dnešní sbírka je určena na opravu farního kostela.</i>	9:00 10:30 15:00	mše sv. ve Verměřovicích - za Josefa Maříka mše sv. v Dolní Čermné <i>Hudbou a zpěvem doprovází dětská schola.</i> - za farníky zpěvy z nešpor v Dolní Čermné
Čtvrtek - 26. prosince	Svátek sv. Štěpána, prvomučedníka	7:30 9:00 10:30	mše sv. v Dolní Čermné mše sv. v Petrovicích - za Petra a Růženu Duškovou mše sv. v Dolní Čermné - za Jana Faltejska
Pátek – 27. prosince	Svátek sv. Jana, apoštola a evangelisty	7:30	mše sv. v Dolní Čermné - za Jindřišku, Milušku a Aničku Bednářovy
Sobota - 28. prosince	Svátek sv. Mláďátek, mučedníků	17:00	mše sv. v Petrovicích - za živé a zemřelé z rodiny Kylarovy
NEDELE 29. prosince	Svátek Svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa Obnova manželských slibů	7:30 9:00 10:30	mše sv. v Dolní Čermné - za Ludmilu Marešovou, manžela a vnuka mše sv. ve Verměřovicích - za Jana Marka, manželku a syna mše sv. v Dolní Čermné
Pondělí – 30. prosince	Šestý den v oktávě Narození Páně	15:00	Tradiční šachový turnaj na faře v Dolní Čermné (15. ročník)
Úterý – 31. prosince	Sedmý den v oktávě Narození Páně Konec občan. roku 2013	16:00	mše sv. v Dolní Čermné - na poděkování za přijatá dobrodíní
Středa – 1. ledna 2014	Slavnost MATKY BOŽÍ PANNY MARIE Den modliteb za mír	7:30 9:00 10:30 15:00	mše sv. v Dolní Čermné mše sv. v Petrovicích - za Zdeňka Marka a jeho rodiče mše sv. v Dolní Čermné - za farníky adorace a svátostné požehnání v Dolní Čermné
Čtvrtek – 2. ledna	Sv. Basila Velikého a Řehoře Naziánského, biskupů a učitelů církve	7:30 18:00	mše sv. v Dolní Čermné - za živé a zemřelé členy živého růžence mše sv. ve Verměřovicích - za Jana Trnku a rodinu
Pátek – 3. ledna	Pátek po oktávě Narození Páně	19:00	mše sv. v Dolní Čermné - na poděkování za dar života po mši svaté společná adorace
Sobota - 4. ledna	Sobota po oktávě Narození Páně	7:30 17:00	mše sv. v Dolní Čermné - za Boží pomoc a ochranu mše sv. v Petrovicích - za Zdeňku Stejskalovou a rodiče Mikulovy
NEDELE 5. ledna	2. neděle po Narození Páně	7:30 9:00 10:30	mše sv. v Dolní Čermné - za Emila a Emilii Andřelovy mše sv. ve Verměřovicích - na poděkování za dar 80 let života s prosbou o další pomoc a ochranu mše sv. v Dolní Čermné - za Bohuslava a Anežku Pecháčkovy a syna Vladimíra

POUTNÍK, VÁNOCE 2013 – LEDEN 2014

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: dolnocermenska@farnost.cz

Uzávěrka příštího čísla je 16. ledna 2014, Poutník vyjde 2. února 2014

Členové redakčního kroužku: J. Roušar, E. Jansová, B. Macanová, J. Moravcová

Grafické zpracování: J. Adamec, T. Macháček, T. Bednář, P. Židek, V. Severinová.

Za pravopis textu příspěvků zodpovídá uvedený autor.

Tiskne Tiskárna DOBEL s.r.o., Dolní Čermná 231, Lanškroun, ☎ 465 320 144. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu...

Nicméně je možná finanční spoluúčast – výrobní náklady spojené s vydáním jednoho kusu Poutníka činí 7,- Kč.